

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 września 2024 r.

Pozycja 209

POSTANOWIENIE

z dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 124/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.Z. („działającej w imieniu własnym i w imieniu małoletniej córki”) o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

J.Z. (dalej: skarżąca) 26 maja 2023 r. (data nadania) skierowała do Trybunału Konstytucyjnego skargę konstytucyjną sporządzoną przez adwokata nielegitymującego się pełnomocnictwem w sprawie (do akt nie zostało dołączone pełnomocnictwo).

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 8 lutego 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 25 lipca 2019 r. (sygn. akt) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 26 września 2018 r. (znak: [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody z 16 października 2017 r. (znak: [...]) w przedmiocie oddalenia zarzutów.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 4 sierpnia 2023 r. (doręczonym adwokatowi skarżącej 10 sierpnia 2023 r.) wezwał skarżącą do: 1) złożenia pełnomocnictwa (wraz z czterema kopiami), o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK); 2) doręczenia odpisów lub poświadczonych przez pełnomocnika za zgodność z oryginałem kopii wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz

z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) postanowienia Ministra Zdrowia z 26 września 2018 r. (znak: [...]) oraz poprzedzającego go postanowienia o nałożeniu na skarżącą grzywny wraz z tytułem wykonawczym, b) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 25 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]) i Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 lutego 2023 r. (sygn. akt [...]); 3) udokumentowania daty doręczenia skarżącej ostatecznego orzeczenia.

Skarżąca, 17 sierpnia 2023 r. (data nadania), doręczyła część dokumentów.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego, zarządzeniem z 14 listopada 2023 r. (doręczonym adwokatowi skarżącej 21 listopada 2023 r.) wezwał skarżącą do doręczenia odpisu i czterech kopii: wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 25 lipca 2019 r. (sygn. akt [...]), postanowienia Ministra Zdrowia z 26 września 2018 r. (znak: [...]) oraz tytułu wykonawczego.

Skarżąca doręczyła dokumenty 28 listopada 2023 r.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 15 lutego 2024 r. (doręczonym adwokatowi skarżącej 26 lutego 2024 r.) wezwał skarżącą do: 1) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.; dalej: rozporządzenie) z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 2) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia wskazanych w punkcie pierwszym niniejszego zarządzenia; 3) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz § 5 rozporządzenia; 4) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa w pkt 2 i 3 zarządzenia, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 5) doręczenia: a) pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p.TK, b) odpisu lub poświadczonej przez pełnomocnika za zgodność z oryginałem kopii postanowienia Wojewody z 16 października 2017 r. (znak: [...]) o oddaleniu zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym (wraz z czterema kopiami), c) czterech egzemplarzy skargi konstytucyjnej podpisanej przez umocowanego w sprawie pełnomocnika, d) trzech egzemplarzy pism procesowych usuwających braki formalne skargi, złożonych w Trybunale 17 sierpnia i 28 listopada 2023 r. (daty nadania).

W piśmie procesowym złożonym 4 marca 2024 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła odpis pisma procesowego złożonego w Trybunale 28 listopada 2023 r. Pełnomocnictwo oraz postanowienie Wojewody w przedmiocie oddalenia zarzutów doręczyła natomiast 6 marca 2024 r. (data nadania).

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań, jest oczywiście bezzasadna lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

2. Zarządzeniem z 15 lutego 2024 r. sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej. Powyższe zarządzenie zostało doręczone adwokatowi skarżącej 26 lutego 2024 r. Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK braki formalne skargi powinny zostać usunięte w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia, o czym skarżąca została pouczona w jego treści. W rozpatrywanej sprawie był to 4 marca 2024 r. W terminie tym skarżąca usunęła tylko część braków formalnych wskazanych w zarządzeniu (pkt 1-4 i częściowo pkt 5d). Pozostałe braki, tj. pełnomocnictwo, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p.TK oraz postanowienie Wojewody, skarżąca skierowała do Trybunału 6 marca 2024 r., a więc z przekroczeniem ustawowego terminu.

Wziąwszy powyższe pod uwagę, Trybunał stwierdził, że braki formalne skargi nie zostały usunięte w terminie określonym w art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK.

Okoliczność ta jest – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK – podstawą odmowy nadania analizowanej skardze dalszego biegu.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak na wstępie.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.